

CITES DE NARCÍS OLLER PER A ESPAIS ESCRITS

1. Escric novel·la en català perquè visc a Catalunya, copio costums i paisatges catalans i catalans són els tipus que retrato, en català els sento cada dia, a totes hores, com vostè sap que parlem aquí.

(carta de Narcís Oller a Benito Pérez Galdós. [trad del castellà] Barcelona, 14 de diciembre, 1884. W.H. Shoemaker: Una amistad literaria: la correspondencia epistolar entre Galdós y Narciso Oller. BRABLB, XXX 1963-64. p.22 separata)
2. Un somni etern semblà apoderar-se de la vila, el somni que pesa damunt les poblacions pageses. Enmig d'aquella quietud, ressonava amb certa tristesa l'espiguet potent de la locomotora, crit d'alerta d'una nova civilització sorollosa i atrafegada.

(L'escanyapobres, cap 2. Obres Completes. BCN: Ed Selecta. 1985 2a ed. p. 126)
3. La sort de l'artista és passar-se mitja vida bregant per fer-se un nom, i l'altra meitat contemplat amb tristesa com li roseguen aquell nom l'enveja i la rivalitat dels companys que l'enaltien abans de son triomf.

(Guspira 38. Obres completes vol 2. BCN: Ed. Selecta, 1985 2a ed. p 652)
4. "La naturalesa, l'home, la vida m'han interessat tot temps més que el llibre. En la contemplació de les coses reals és on he trobat sempre mes principals deliquis, tota la inspiració de mes novel·les. Per això he estat més contemplatiu que actiu."

(Memòries literàries, cap. 14. Obres Completes, vol 2. Bcn:Selecta, 1985, p. 989)
5. "L'obra d'art és fruit de l'observació i el sentiment posats en joc davant del natural. Mai una còpia servil d'aquest. En aquella funció l'observació destria, enfoca, encaixa; la imaginació dibuixa i agrupa; el sentiment, vivifica i colora."

(Guspira, 4. Obres completes vol 2. BCN: Ed. Selecta, 1985 2a ed, p. 647)
6. Ben aviat, en mig de la gentada, s'obrí un petit clap, al centre del qual es col·locà un home espitregat, ample de pit, de coll robust, massís de cames, nervut de braços i de cap petit (personificació vivent de l'Hèrcules mitològic)..

(Vilaniu, cap. 4. Biblioteca Narcís Oller. Valls: Ed. Cossetània, 2008. p. 55)
7. "Vilaniu, de niu que, podent-ho ésser de gaubança i de pau enmig de la rica i gloriosa naturalesa que l'envolta, ho és, per estretor de mires, per ignorància, apassionaments i enveges, de malestar i discòrdia suïcida."

(Memòries literàries, cap. 5. Obres Completes vol 2. Bcn:Selecta, 1985, p. 742)
8. La gralla començà la tonada del castell... i, en menys d'un Jesús, es veieren aixecar-se cent braços d'acer del pedestal, i encastar-se a les pantorrilles d'aquell segon altres tantes mans ossoses i aferradisses com les urpes del lleó.

(Vilaniu, cap. 4. Biblioteca Narcís Oller. Valls: Ed. Cossetània, 2008. p. 55)

9. “Doneu un home a Zola i no parará fins a trobar-li la bèstia. Doneu una bèstia a Oller i aquest no parará fins a trobar-li l'ànima. “... De tots els de la meua obra, aquest juí [de Tikomirot] és el que més m'ha complagut.
(Memòries literàries, cap. 6. Obres Completes vol 2. Bcn:Selecta, 1985, p. 776)
10. la Pilar es sentí sorpresa d'una melangia imponderable. A doll fet l'anava amarant la tristesa; una tristesa negra, amargant, atuídora, que no es podia expel·lir del cor. I pensant en si mateixa...de sobte, i sense saber perquè, pensà també en Deberga.
(Pilar Prim, cap.III.Obres Completes vol 1. BCN:Selecta, 1985, 2a ed. p. 624)
11. En arribar a baix, el vailet quedà clavat, fred, mig mort; la panera havia desaparegut. Les bales i la pilota rodolaren lènguidament fins al carrer, abandonades, mentre el pobre vailet, arraulit al peu de l'escala, plorava sense consol.
(El vailet del pa, cap 2. Croquis del Natural. Biblioteca Narcís Oller,1 . Valls: Ed. Cossetània, 2007. p. 56)
12. - Era altot i ossut, però magre i cappelit. Com a bon moreu, tenia negres els cabells, sempre arranats, i eren també negres nines les dels seus ulls, fredes i escorcolladores mentre escoltava, guspirejants o dolces quan la seva paraula ho requeria.
(L'escanyapobres, cap. 1. Obres Completes vol 1. BCN:Selecta, 1985, 2a ed. p. 124)
13. Per un miracle de Déu l'Aneta no caigué a terra sense sentits. Sobre el marbre de l'aigüera es dessagnava una mà sola, separada del cos. Una petita destrat al costat, salpicada de sang, encara fumava. Era l'expiació d'un salvatge! la mà de la bufetada!
(La bufetada. Obres Completes vol 1. BCN:Selecta, 1985, 2a ed. p. 812)
14. Entre l'escriptor i la seua llengua nadiua hi ha un nexa tan estret que no té substitució possible
(Memòries literàries, cap. 1. Obres Completes vol 2. Bcn:Selecta, 1985, 2a ed. p. 696)
15. L'home no passa mai de ser un individu i en cada cas té una característica particular que no permet confondre'l ni amb els seus més pròxims parents.
(El senyor Bonnín, dins “Al llapis i a la ploma”. Obres Completes vol 2. BCN:Selecta, 1985, 2a ed. p. 245)
16. –Magnífic. Avant, avant! –exclamà mentre anava atansant-se al balcó el castell-. Això és gent de bronze! això són homes!
(Vilaniu, cap. 4. Biblioteca Narcís Oller. Valls: Ed. Cossetània, 2008. p. 55)
17. Però tornada i tot a la realitat, sempre quedava Vilaniu, amb aquells cels, amb els seus camps gemats, amb l'ordre plaent dels seus carrers...sempre quedava Vilaniu com un trosset del Paradís... Era un niu, el niu més plaent de la terra.

(Vilaniu, Biblioteca Narcís Oller. Valls: Ed. Cossetània, 2008. p.)

18. Dues coses volen més que els ocells: el temps i els diners

(Guspira 23. Obres completes vol 2. BCN: Ed. Selecta, 1985 2a ed, p. 651)

19. La hipocresia és una virtut pública... Sens ella ¿no ens ho gastaríem tot a ca l'armer?

(Guspira 8. Obres completes vol 2. BCN: Ed. Selecta, 1985, 2a ed, p. 648)

20. La bona novel·la és sempre un bell miratge de la vida real

(Guspira 11. Obres completes vol 2. BCN: Ed. Selecta, 1985, 2a ed, p. 648)

21. El temps és una concatenació de moments que, blaus, rosats i negres, donen un gris molt fosc.

(Guspira 34. Obres completes vol 2. BCN: Ed. Selecta, 1985, 2a ed, p. 651)